

Eteläpuiston asemakaavoitettavan alueen kasvistollisista arvoista

Asemakaavoitettavan alueen kasvistolliset arvot käytiin inventoimassa 28.5.2012. Tällöin etsittiin kasvillisuus-/ kasvistoarvoja erityisesti mahdollisesta luontaisesta, mutta myös puolikulttuurilajistosta. Kulttuurilajisto jätettiin vähemmälle, koska se on ihmistoimin saatettu paikalle ja osa siitä muuttuu ihmistoimin vuosittain kulloisenkin tarpeen mukaan. Jonkin verran selvitettiin sellaista kulttuurilajistoa, joka kasvaa alueella villiintyneen oloisesti. Tällaista lajistoa ovat mm. rantavyöhykkeen salavat (*Salix fragilis*) ja monet pensaat, kuten euroopansorvarinpensas (*Euonymus europaeus*).

Istutettuja puulajeja alueelta ovat pihtakuuset (*Picea* sp.) ja siperiansemmramänty (*Pinus cembra*), poppelit (*Populus* sp.) ja salavat. Koristeena käytettyjä pensaista ovat em. euroopansorvasin-pensaan lisäksi korallikanukka (*Cornus alba* ssp. *alba* f. *sibirica*), idänkanukka (*C. alba*), heisiangervo (*Physocarpus opulifolius*) tuhkapensaat (*Cotoneaster* sp.), aitaorapihlaja (*Crataegus grayana*), syreeni (*Syringa vulgaris*) ja ruostehappomarja (*Berberis vulgaris*). Näitä koristekasvilajeja esiintyy kautta koko alueen. ”Luonnontilaisimmillaan” selvitysalueen luonto on karttaliitteessä näkyvillä ”kasvistollisesti arvokkaimmilla osa-alueilla”, erityisesti rantavyöhykkeellä. Näillä kasvaakin tässä merkittävimmiksi arvoitetut kasvilajit.

Selvitysalueen merkittävimpiin kasvilajeihin lukeutuvat kasvistollisesti arvokkaimmilta osa-alueilta . . .

- **vuorijalava** (*Ulmus laevis*), joka on luontaisilla kasvupaikoillaan rauhoitettu
- **ruotsinköynnöskuusama** (*Lonicera periclymenum*), joka kasvaa kyseisellä paikalla villiintyneenä
- **ahopaju** (*Salix starkeana*), joka on luontaiseen lajistoon kuuluva, ehkä jonkin verran perinnebiotooppeihin mieltynyt laji

TAMPERE

Kaupunkiympäristön kehittäminen

Maankäytön suunnittelu

Kari Korte

Pvm 30.5.2014

- luontaiseen lajistoon kuuluva **keltaängelmä** (*Thalictrum flavum*), joka on kohtalaisen harvinainen Tampereen alueella
- **pölkkyruoho** (*Arabis glabra*), joka on luontaiseen lajistoon kuuluva, jonkin verran perinnebiotooppeihin mieltynyt, harvalukuinen kuivakkojen laji
- puolikulttuurilajit **keltamo** (*Chelidonium majus*) ja **jalokiurunkannus** (*Corydalis nobilis*), Keltamo kuuluu muinaistulokkaiisiin ja jalokiurunkannus uustulokkaiisiin. Jalokiurunkannusta on aikoinaan tuotu koristekasvina.
- sekä **litulaukka** (*Alliaria petiolata*). Litulaukkaa on Tampereelta löydetty ensimmäistä kertaa 2000-luvun vaihteessa nykyisen Niemenrannan alueelta, sittemmin myös Santalahdesta ja Pispalasta. Niemenrannan ja Santalahden esiintymät ovat luultavasti kadonneet rakentamisen vuoksi. Tosin litulaukka kuuluu harvinaisiin uustulokkaiisiin.

Kaiken kaikkiaan selvitysalueen kasvistolliset arvot eivät ole kovinkaan suurenmoiset, mutta eittämättä Eteläpuisto on melkoinen sekoitus istutettua kulttuuri-, puolikulttuuri- ja luontaista lajistoa. Siinä mielessä alueella on oma arvonsa. Puhumattaakaan alueella kasvavista ”jättikokoisista” puista, kuten poppeleista. Niin koristekasvilajien kuin myös luontaisen lajiston suhteen karttaliitteellä esitetyt kasvistollisesti arvokkaimmat osa-alueet ovat selvitysalueen rikkaimpia osia, erityisesti rantavyöhykkeellä. Kuitenkin alueen kasvistollisten arvojen voi sanoa olevan merkittäviä vain paikallisesti.

Eteläpuiston kasviston merkittävimmät esiintymät (punaisella), kasvistollisesti arvokkaimmat osat alueet vihreällä.

